

Cartes

Gràcies pel mal servei al pàrquing d'Olot durant les festes del Tura
Roser Boschemont Llagostera.

Girona.

Ens agradaria a mi i a la meua parella exposar la situació que vàrem viure la nit del dissabte a Olot durant les festes del Tura. Després de llargs minuts intentant trobar un aparcament per Olot, tant al centre com als afores, vam decidir aparcar el cotxe al pàrquing soterrani que hi ha a la Plaça Catalunya. Al cap d'unes hores vam tornar per recollir-lo i la nostra sorpresa va ser quan vàrem veure que totes les portes estaven tancades, no hi havia cap porter automàtic, cap informació per als clients, així com tampoc cap telèfon de contacte ni cap solució escrita al tiquet. Enmig de la desesperació vam sentir soroll a l'interior del pàrquing i una parella ens va poder dir entre reixes que l'entrada estava a la zona del restaurant Viena. Un cop allà, la porta per accedir dins el pàrquing tornava a estar tancada, i per suposat no hi havia cap mena d'informació. Vam explicar la situació a uns cambrers que hi havia per la zona i no es van mostrar gaire sorpresos, ja que ens van dir que aquest fet resulta ser habitual, siguin festes del Tura o no. Vam poder parlar amb el responsable del local i ens va explicar com ho havíem de fer per poder tornar a Girona amb el nostre cotxe tal com havíem vingut. Si no hagués estat per l'ajuda rebuda, potser a hores d'ara encara estaríem a Olot i no precisament de festa. Mil gràcies, per tant, a l'empresa encarregada de l'esmentat pàrquing per la nefasta informació i la mala gestió dels seus serveis envers els clients.

Ho tenim tot

Josep Ruiz Garcia

.Santa Coloma de Farners.

A la litúrgia catòlica, apostòlica i romana hi un cant d'esperança que més o menys ve a dir "el Senyor és el meu pastor i no em mancarà mai res". Al meu poble, Santa Coloma de Farners, hi ha algú que es pensa que és el Senyor i que el ramat que condueix és de "borregos". El nostre "pastor" és, ni més ni ?menys, que l'inefable Antoni Solà, anome?nat també l'Alcalde Independentista (diuen que va anar a la mani de l'11-S amb l'estellada a coll).

Fa prop de vint anys que condueix el "seu" ramat i el porta poc sovint a bon port, gairebé sempre per satisfer interessos que no concorden amb el bé comú.

Al meu poble tenim de tot , tenim auditori per als melòmans, piscina coberta per als esportistes, teatre per als teatreros, un museu que es diu La casa de la Paraula, on no hi s'hi diu res perquè no hi entra mai ningú i per tant no s'hi pot dialogar, tenim Paraules Nocturnes per a les ànimes més sensibles i Visions Nocturnes per a gaudi dels ulls més penetrants. També tenim una elit il·lustrada que dóna llustre a la ciutat, que no és altra que l'única que sap apreciar les bondats d'aquests equipaments. En fi, que tenim de tot, i força.

Però també tenim, posats a tenir, una carrers que fan pena on hi ha unes voreres que no donen ni per passar un cotxet de nadó i ?menys una cadira de rodes. També tenim un casc antic brut i del tot abandonat a la seva sort on el comerç ha hagut d'anar tancant portes de mica en mica perquè el nostre "pastor" ha apostat per la perifèria. Tenim Mercadona, Bon Preu, Lidl, Dia i botigues xineses on es pot comprar gairebé de tot. Però, ai las!, segurament no saben qui és el propietaris dels locals on són ubicades? Una pista: són d'un senyor que és qui paga les factures del PSC que dóna la majoria a l'alcalde.

Aquest és el panorama després de vint anys de mal govern per potenciar la perifèria en mans d'especuladors i aprofitats mentre el centre agonitza lentament. Però, ciutadans de Santa Coloma, no desespereu, que, tal com diu el càntic "el Senyor és el nostre pastor...".

Missatge de pau
i esperança

Maria Àngels Pagès Calvet. Ventalló.

Tot i el context d'enorme tensió que està vivint l'Orient Mitjà per la guerra civil sagnant a Síria i per les manifestacions violentes contra EUA arran del polèmic vídeo sobre Mahoma, Benet XVI ha realitzat, com tenia previst, la seva visita al Líban. Un país petit que ha sofert molt, però on des de fa anys cristians i musulmans conviuen en igualtat de condicions i amb un clima de respecte mutu.

Els libanesos han respost amb contundència agraint l'esforç i coratge del Pontífex. Milers de persones de totes les confessions -també mots joves vinguts de Síria- s'han aplegat per escoltar les seves paraules. Ha deixat clar als líders polítics i religiosos que "la llibertat religiosa és un dret fonamental". També ha animat els cristians a ser servidors de pau i reconciliació. Amb unió amb els musulmans, han d'ajudar a posar fi a la violència, respectant les creences de cadascú, construint plegats una societat lliure i humana, dir no a la venjança i saber perdonar. El motiu del viatge era el lliurament del document elaborat a Roma pel Sínode de Bisbes de les esglésies del Pròxim Orient, però el Papa ho ha aprofitat per fer una crida a la pau i a la reconciliació i mostrar que el Líban és un bon exemple a imitar pels països veïns. Una convivència pacífica entre les diferents comunitats religioses és possible.

Ens han fotut la porta als morros!

francesc buixeda cabré. santa pau.

L'Estat ens ha dit no. Ja ho podíem esperar. No us sembla que ens hem precipitat forçant una situació en un moment prou delicat amb la crisi galopant que ens ha portat a ésser la Comunitat més endeutada? Això sí, provocada en gran part pels governants de les darreres legislatures que no volien veure la situació i varen seguir gastant sense cap mesura. Aquests que ara no estan d'acord amb la proposta del Govern de la Generalitat, promoguda per l'Assemblea Nacional Catalana i l'Associació de Municipis per la Independència, entre d'altres. Cal estudiar la situació profundament, preparar el full de ruta i explicar abans de res a la ciutadania detalladament i amb claredat el cost, sacrificis i on es vulgui arribar. Això sí, amb l'aprovació unànime de totes les forces polítiques i entitats civils, posant-ho a consideració mitjançant referèndum posterior. És molt necessari millorar la situació econòmica en què ens trobem seguint el procés iniciat de petició al Fons de Liquiditat Autòmic i els que manquin posteriorment, sense deixar de banda aprimar l'administració actual amb molts alts càrrecs i de confiança, l'eliminació d'empreses públiques, en resum, tot allò que ens comporta importants despeses i és prescindible, fins ara solament s'han reduït despeses de personal de carrera i poca cosa més. No més tributs. La ciutadania n'està farta.

Quan les aigües estiguin una mica mes conduïdes s'ha de procurar mantenir la comunicació amb l'Estat el més fluida possible, mentre haguem de demanar fer-ho amb mà esquerra, fins que no s'arribi a la situació que s'hagi establert per al nostre país i estigui clar per a tothom. No valen les rebequeries i valentonades que no porten enlloc, per molt que la ciutadania ho demani!

Pregunta a l'alcalde de Girona

Elena Noguer. Girona.

Sr. Alcalde, l'excés de zel que mostra la policia local envers els ciutadans en les darreres setmanes és només per afany recaptatori? Aquestes accions no milloren la seguretat, ni afavoreixen la convivència dels ciutadans.

Font del document: http://www.diaridegirona.cat/opinio/2012/09/23/cartes/582687.html?utm_source=rss